

er bedst tjente med at skaffe sig Pladser gennem de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, saa meget mere som disse Kontorer efterhaanden spredes i saa godt som alle Byer, ogsaa i de sønderjydske Flækker.

Det havde været langt rimeligere, om Justitsministeren havde fundet Anledning til allerede nu at foreslaa Fæstekontorerne helt ophævet. Dette vilde være en langt naturligere Fremgangsmaade for en moderne Justitsminister. Hvis en Mand agter at rive sit Hus ned i Morgen, bygger han dog ikke en Etage paa i Dag — men det er det, man gør her, naar man udvider en Lovgivning, som jeg formoder, Justitsministeren en Dag kommer og foreslaar ophævet. Naar jeg formoder dette, er det, fordi der i Washington er blevet vedtaget en Beslutning, i hvilken man henstiller til de forskellige Stater at udstede Forbud mod Arbejdsanvisningskontorer, som mod Betaling eller for Vindings Skyld anviser Arbejde. Selv om der ikke herhjemme er blevet taget nogen Beslutning i denne Sag, vil jeg dog tro, det er Regeringens Mening, at vi skal den Vej ud. Og hvis dette er Tilfældet, ser jeg ikke nogen Rimelighed i at udvide vor Lovgivning om denne antikverede Institution til at gælde ogsaa i de sønderjydske Landsdele. Jeg elsker Sønderjyderne saa højt, at jeg synes, vi skal give dem det gode, men ikke det onde, vi har herhjemme. Jeg skal derfor fraraade at stemme for dette Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem appellerer stærkt til mig under Henvisning til den moderne Justitsminister; men jeg tror dog, det vilde være højest umoderne, om Justitsministeren stillede sig paa det Standpunkt, at vi kun skal overføre til Sønderjylland de gode Regler og ikke de daarlige, thi jeg tror, det saa vilde blive vanskeligt at opnaa Enighed om, hvilke Regler der skal overføres til Sønderjylland og hvilke ikke. Jeg vil derfor foreslaa, at man tager Lovforslaget, som det foreligger, og saa venter jeg senere et Forslag fra det ærede Medlem, hvori han vejleder mig med Hensyn til en virkelig moderne Fæstelovgivning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg opfatter den højtærede Justitsminister saaledes, at han mener, Fæstevirksomheden er fuldt moderne og tidssvarende. Dette beklager jeg, thi saa

kan jeg ikke vente noget Forslag fra Justitsministeren om en Ændring eller Ophævelse af denne Virksomhed, og saa maa jeg tage mine Ord om den moderne Justitsminister tilbage. Derimod maa jeg sige til den højtærede Justitsminister, at jeg finder, det er ham, som skal tage Initiativet i denne Sag, og han skal derfor ikke i en nær Fremtid vente Forslag fra mig om en Ændring af denne Lovgivning. Jeg finder, det vilde være ganske naturligt at lægge Fæstevirksomheden ind under den offentlige Arbejdsanvisning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 5—6).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Det foreliggende Lovforslag er vedtaget i Landstinget i den Skikkelse, hvori det var fremsat af Ministeriet. Indholdet er tilstrækkeligt kendt. Det gaar ud paa at give Politiet Ret til at kontrolere Udlændinge. Jeg henstiller til det høje Folketing, at Lovforslaget faar en let Gang gennem Tinget.

Kirk: Paa Partiet Venstres Vegne skal jeg medgive dette Lovforslag vor Anbefaling. I Krigsaarene er mange Udlændinge af ret tvivlsom Art kommet ind over Grænserne. En Del af dem er maaske nok rejst deres Vej igen, men der er sikkert ikke faa tilbage endnu. Hvis nogen Udlænding skulde misbruge vor Gæstfrihed, maa det anses for i høj Grad paakrævet, at Justitsministeren kan skride til en Udvisning, uanset at vedkommende har opholdt sig her mere end 2 Aar.

Stauning: Ligesom mine Partifæller i Landstinget skal jeg bemærke, at vi ikke kan erkende Nødvendigheden af Forlæn